Machine Translated by Google

EEN VERMANING

AAN DE NIEUWE PAUS

"WIJ, DE KINDEREN VAN DE KERK"

Wij, ooit kinderen van de Kerk, dragen in ons lichaam en onze herinneringen de onzichtbare wonden van seksueel geweld mee – onze eigen spirituele stigmata. Toch is onze collectieve stem, die opstijgt uit wat ooit onuitsprekelijk was, een daad van wederopstanding. Ze herstelt de menselijkheid die ons met geweld is ontnomen en stelt ons in staat een nieuw leven te beginnen.

8 mei 2025

Machine Translated by Google

SURVIVORS NETWORK OF THOSE ABUSED BY PRIESTS
PO Box 16376
Chicago, IL 60616, United States

Zijne Heiligheid

Apostolisch Paleis

00120 Vaticaanstad

Donderdag 8 mei 2025

Wij schrijven u als 's werelds oudste en grootste organisatie die slachtoffers van verkrachting, seksueel misbruik en aanranding door priesters, religieuzen, nonnen, lekenpredikanten en vrijwilligers in de katholieke kerk vertegenwoordigt. Al meer dan 35 jaar ondersteunen we wereldwijd meer dan 25.000 slachtoffers.

In de aanloop naar het conclaaf waarin u werd gekozen, hebben we een nieuw wereldwijd initiatief voor overlevenden gelanceerd: Conclave Watch. Deze database bevat gedetailleerde gegevens over de manier waarop de kardinalen die u hebben gekozen, gevallen van misbruik door geestelijken hebben gefaciliteerd en verborgen.

Vroeger waren wij kinderen van de kerk.

Een zedendelinquent begaat altijd twee misdaden: eerst steelt hij het lichaam, en vervolgens steelt hij de stem.

Veel van de kardinalen die u hebben gekozen, hebben de misdaden die tegen ons zijn gepleegd in de doofpot gestopt, en de priesters en anderen die ons hebben aangevallen, hebben aanzienlijk meer maatschappelijke waarde en aanzien dan wie dan ook, individueel of collectief. Het theater en de internationale erkenning die uw verkiezing omringden, tonen dit onmiskenbaar aan.

Het is in een tijd als deze onnatuurlijk om te willen weten wat voor seksuele en spirituele ellende ons als kind is overkomen. Dergelijke kennis verstoort en bedreigt het normale functioneren van de kerk. Wie wil, wanneer hij zich bezighoudt met gebed en lofprijzing voor uw hemelvaart, weten over deze verloochende en obscene onderkant van uw kerk? Niemand, behalve zij die gemotiveerd worden door de enige ware reden om het te willen weten: gerechtigheid.

Terwijl de priesters en andere overtreders onze lichamen hebben gestolen, zijn het de kardinalen en bisschoppen van de kerk, samen met drie opeenvolgende pausen vóór u, die onze stemmen hebben gestolen.

U kunt zich onze hartverscheurende teleurstelling en wanhoop voorstellen als we ontdekken dat dit ook voor u geldt.

Uw eerste woorden moeten gericht zijn aan de overlevenden en de kinderen van de kerk

We verwachten dat sommigen ons zullen bekritiseren omdat we deze kwestie aankaarten terwijl de wereld uw verkiezing viert. Maar wanneer is het ooit het juiste moment om de alarmerende realiteit van verkrachting en...

Machine Translated by Google

seksueel geweld tegen kinderen, dat elke minuut van elk uur van elke dag plaatsvindt in deze onrustige wereld?

Kort voordat paus Franciscus overleed, organiseerde hij een wereldtop over de rechten van kinderen. Tijdens deze top[1] En ondertekende hij een verklaring waarin acht principes voor de bescherming en zorg van kinderrechten werden uiteengezet. Na de top kondigde hij aan dat hij een speciale apostolische exhortatie wilde uitvaardigen die specifiek gericht was op kinderen. De exhortatie was erop gericht hen te onderwijzen en te versterken met betrekking tot hun rechten.

Hij heeft deze vermaning nooit kunnen voltooien. Nu rust die taak op u. De eerste woorden die u als paus spreekt, zouden gericht moeten zijn tot de overlevenden en de kinderen van de kerk.

Maar hoe kunt u zich inzetten voor de handhaving van de rechten van kinderen wereldwijd en degenen die dat niet doen aanklagen, terwijl de kwetsbaren volgens de kerkelijke wetten die rechten niet hebben? En hoe kunt u dit doen terwijl veel van uw collega-bisschoppen momenteel juist deze principes schenden?

Paus Franciscus werd herhaaldelijk door de Verenigde Naties, door door de staat gesponsorde commissies voor misbruik en door overlevenden zoals wij opgeroepen om een werkelijk universele zerotolerancewet in te voeren voor seksueel misbruik en doofpotaffaires. Een dergelijke kerkelijke wet bestaat niet. Waarom zijn tienduizenden geestelijken, waarvan u en uw collega-bisschoppen wereldwijd weten dat ze kinderen en kwetsbare mensen hebben verkracht en seksueel hebben misbruikt, vandaag de dag nog steeds actief? Waarom kan welke bisschop ter wereld dan ook, inclusief u, gevallen van verkrachting verdoezelen en daders overplaatsen naar nieuwe functies waar ze waarschijnlijk opnieuw zullen misbruiken?

Zonder een nieuwe, universele zerotolerancewet is het legaal voor bekende misbruikers om zich als priesters met een goede reputatie te presenteren en uit te oefenen in parochies, scholen en aan gezinnen. De huidige kerkelijke wetten beschermen en handhaven de rechten van kinderen niet. Ze beschermen en handhaven de immuniteit van bisschoppen en geestelijken die kinderen misbruiken, de burgerlijke rechtsgang belemmeren en seksuele misdrijven verdoezelen.

Hoe moet de ware universele nultolerantie er onder uw pausdom uitzien?

Wij schrijven u met een geest van profetische woede, frustratie, liefde en een oproep tot rechtvaardigheid. De rol van een profeet op zich nemen – de leider van de katholieke kerk aansporen zich aan zijn eigen woorden en beloften te houden – is een onwelkome en ondankbare taak. Maar de priesters, religieuzen, nonnen, lekenpredikanten en vrijwilligers die ons hebben misbruikt, de bisschoppen die het hebben verdoezeld, en de pausen die uiteindelijk verantwoordelijk zijn voor deze daden, hebben ons in deze positie gedwongen. We zijn vastbesloten trouw te blijven aan de missie die ons door de kinderen van de kerk is toevertrouwd.

Sint Franciscus van Assisi zei: “Begin met te doen wat nodig is, doe dan wat mogelijk is; en plotseling doe je het onmogelijke.”

---

[1] “Toespraak van Zijne Heiligheid Paus Franciscus tot de wereldleiders die deelnemen aan de Top over de Rechten van het Kind.” Dicastero per la Comunicazione, 3 februari 2025. vatican.va/content/francesco/speeches/2025/february/documents/20250203-summit-diritti-bambini.html.

Machine Translated by Google

We hebben zorgvuldig en minutieus, woord voor woord en regel voor regel, de eerste werkelijk universele zerotolerancewet opgesteld die voldoet aan de eisen en normen van zowel het canoniek recht als de internationale mensenrechtenwetgeving. We moeten bekende overtreders snel uit hun [2] Deze wet is noodzakelijk. Ze zal het mogelijk maken om legaal en ambt ontheffen en bisschoppen ter verantwoording roepen voor hun daden. Door dit te doen, kunnen we bereiken wat onmogelijk lijkt: een kerk creëren waar niemand die kinderen en kwetsbare mensen kwaad doet, als priester kan dienen en waar niemand die zijn medegeestelijken dekt, ooit nog bisschop zal zijn of op de stoel van Sint-Pieter zal zitten.

Petrus.

Sint Franciscus zei ook het volgende: "Jullie daden zijn de enige preek die mensen hoeven te horen."
Het vastleggen van een zerotolerancebeleid in de kerkelijke wetgeving en het afkondigen ervan als paus, zal de enige aansporing zijn die de kinderen van de wereld ooit van u zullen horen.

Overgang naar een misbruikvrije kerk

Met de hulp van de internationale gemeenschap werken we aan een helder, pragmatisch en haalbaar proces om deze catastrofe op te lossen. Dit kunnen we echter alleen bereiken als u samen met ons deelneemt aan een wereldwijd, door overlevenden geleid proces voor overgangsrechtvaardigheid om eindelijk de erfenis van seksueel misbruik en doofpotaffaires van de kerk aan te pakken.

Het model vereist volledige deelname van het Vaticaan, inclusief waarheidsvinding, restitutie en hervorming, maar mag niet door de kerk worden gecontroleerd. Het biedt een pad naar een kerk na het misbruik, gegrondvest in transparantie, rechtvaardigheid en genezing.

Dit model moet zich houden aan de gevestigde kernbeginselen van rechtvaardigheid die internationaal erkend zijn door overlevenden, de Verenigde Naties en internationale mensenrechtenorganisaties, met name in de context van de aanpak van systematische en wijdverbreide mensenrechtenschendingen. Het zou de verantwoordelijkheid van overlevenden moeten zijn om dit proces te leiden op basis van hun ervaringen als slachtoffer van deze schendingen. Om daadwerkelijke verzoening te bewerkstelligen, moeten kerkleiders eerst de waarheid over hun medeplichtigheid aan deze misdaden en schendingen aantonen, accepteren en verkondigen.
Daarom kan de Heilige Stoel het proces niet controleren, maar moet hij te goeder trouw volledig samenwerken met een externe instantie. Ten slotte moeten de onderdelen van dit model universeel worden toegepast op de hele wereldkerk:

- Een wereldwijde waarheidscommissie, onafhankelijk en met volledige medewerking van het Vaticaan. Deze commissie zal regionale hoorzittingen organiseren, misbruik en doofpotaffaires documenteren en volledige medewerking van het Vaticaan eisen, inclusief het openen van alle archieven met misbruikgegevens.
- Een universele zerotolerancewet die als kerkelijk recht wordt opgenomen en alle misbruikers en medeplichtige functionarissen
verwijdert. • Proactief deelnemen aan internationale overeenkomsten die transparantie van de kerk en steun voor juridische vervolgingen vereisen. Concordaten zouden verplichte rapportageverplichtingen moeten bevatten.

[2] "SNAP Zero Tolerance Aanbevelingen." Netwerk van Overlevenden van Mensen die Mishandeld Zijn door Priesters. natesmission.org/s/SNAP-ZT-LAW.pdf

Machine Translated by Google

- Een herstelfonds dat wordt gefinancierd met kerkelijke middelen om overlevenden een rechtvaardige schadevergoeding te bieden. Dit omvat psychologische zorg, financiële compensatie, onderwijs en huisvesting. Publieke compensaties zouden herdenkingen en officiële kerkelijke erkenningen moeten omvatten.
- Vorm een Global Survivors Council met de bevoegdheid om de implementatie te monitoren en naleving. Deze Raad zal de medewerking en deelname vereisen van de Heilige Stoel, bisschoppenconferenties en internationale juridische instanties.

Als u zich niet bij ons aansluit en deze stappen onderneemt, zullen alle pogingen om de catastrofe van misbruik door geestelijken aan te pakken, resulteren in dezelfde herhaling van mislukking, in een nieuwe generatie van roofzuchtige geestelijken en in een voortzetting van dit wereldwijde trauma.

Drie pausen, drie verraad: bent u de vierde?

Na de opstanding zei Jezus tegen Petrus: 'Toen je jong was, kleedde je jezelf aan en ging je waarheen je wilde; maar als je oud bent, zul je je handen uitstrekken en iemand anders zal je aankleden en je leiden waarheen je niet wilt.' (Johannes 21:18)

In tegenstelling tot jou en Petrus hebben velen van ons de vrijheid van de jeugd niet ervaren. Als kinderen mochten we ons niet aankleden of gaan waar we wilden. In plaats daarvan werden we naar plaatsen van totale onderwerping, armoede en wanhoop geleid – een plek waar we de afwezigheid van God voelden, net zoals Christus dat aan het kruis ervoer.

Nu draagt u de last van deze last. Het misbruik van kinderen door bepaalde priesters en de daaropvolgende verdoezeling van die misdaden door bisschoppen, hebben rechtstreeks met u te maken. Deze geschiedenis dwingt u om het verraad van de onschuld onder ogen te zien, wat u naar een plek brengt waar u niet heen wilt.

Als bisschop van Rome bent u de directe opvolger van Sint Petrus, van wie u gelooft dat hij de eerste paus was – niet door mensen gekozen, maar door Christus zelf. Een van de grote mysteries van het geloof is echter dat Jezus Petrus niet koos vanwege zijn moed of eerlijkheid; Hij wist dat Petrus hem zou verraden. Jezus wist dat Petrus zijn onschuld zou ontkennen en erover zou liegen – niet één keer, maar drie keer. Met andere woorden, onze eerste paus was een lafaard en een leugenaar.

U bent de vierde paus op rij sinds de publieke onthulling van wijdverbreid en systematisch kindermisbruik aan katholieken en de wereld. Uw drie voorgangers aanvaardden het pauselijke ambt in het volle besef dat ze de onschuld van kinderen in de aan hen toevertrouwde bisdommen hadden verraden.
Toen zij paus werden, wees niemand het ambt af uit schaamte of onwaardigheid voor wat er gebeurd was – noch Karol Józef Wojtyÿa in Polen, noch Joseph Alois Ratzinger uit Duitsland, noch uw voorganger, Jorge Mario Bergoglio uit Argentinië. En niemand van hen benaderde de pauselijke zetel en bekende, net als Petrus, zijn zonden, weende bitter en zwoer nooit meer onschuldigen te verraden. Zult u, net als zij, niet volledig erkennen wat u en uw medebisschoppen hebben gedaan en wat u blijft doen?

Jezus reserveerde enkele van zijn krachtigste berispingen voor Petrus en zei: "Ga weg, Satan!" toen Petrus de ware prijs van discipelschap niet begreep. Toch was Petrus, ondanks zijn tekortkomingen, nog steeds degene aan wie Christus de leiding van de kerk had toevertrouwd.

Machine Translated by Google

Verraad aan onschuldigen vormt op zichzelf geen belemmering om op de Stoel van Petrus te zitten – zolang men Petrus' voorbeeld maar volgt. Petrus rechtvaardigde zijn daden niet. Hij verontschuldigde zich niet. Hij beschermde zich niet tegen de verwoestende realisatie van wat hij had gedaan.

Zullen de kinderen en de kwetsbaren in zijn kerk een vierde paus moeten verdragen die hen en alle onschuldige mensen die aan zijn zorg zijn toevertrouwd, zal verraden? Of bent u de eerste paus die een einde maakt aan deze plaag en de open wonden heelt die de lange geschiedenis van seksueel geweld in de katholieke kerk heeft achtergelaten?

Eerlijk,

Het netwerk van overlevenden van door priesters misbruikte personen

(SNAP, het Survivors Network, biedt al meer dan 35 jaar ondersteuning aan slachtoffers van seksueel misbruik in institutionele settings. We hebben meer dan 25.000 overlevenden en sympathisanten in ons netwerk. Onze website is SNAPnetwork.org)